

Вечеря

Лідія Компанієць

За високу гору
Сонечко зайшло.
Сутінки поволі
Впали на село.

Засвітились в небі
Зорі-ліхтарі...
Повернули з поля
Наші трударі.

Жниували люди
З ранку до темна.
Сіли до вечері —
Ой, смачна ж вона!

Борщ такий добрячий!
Перець — аж пече!
Тільки й чути:
— Бабо!
А насипте ще!